

Publicerad 2014-08-01 14:58 av lodjuret/seglare

När jag väl börjat dagen med att skriva ner en historia eller kortare text av något slag så är det som att sätta på en kran och få förnimma forsens brus. Den ena historien efter den andra väntar på att bli skriven som ett rinnande vatt

När en helt vanlig människa är

en som blond och litet knubbig men bystig och ung blondin i sina bästa år av tjugofem härliga vårar. Då, om inte förr, efter år av lyckliga män som trampat i ens fotspår

framstår det klart som korvspad plötsligt och med ens att en själv inte helt och riktigt förstår sig på deras uppmärksamhet, hur det där snålvattnet syns glimma i deras mungipor

förrän där på scenen dyker upp som en gubben ur lådan, fräsch och blommande ung man som bara tar andan ur större delen av representationen för kvinnans kön och uppenbarelse. Det är först då

en ser som för sitt inre öga hur tungan hänger en bit utanför ens egen mun och åsynen av konkurrensen även den bligar och gapar som ett helt stim av unga hajar under utsikten om att kunna få ha

bytet alldeles för sig själv. Det är först då som med full kraft av en väldig våg i ens inre, förståelse exploderar i de delar av hjärnan som ännu inte lindats i de mängder med vita ulliga moln, likt sockervadd och härligt strömmande solsken vilken dag som helst på ett nöjesfält nära dig

och det är bara den allra mest underbara dröm då en känner hur benen förvandlas till kokt spaghetti och en bara vill dö just där och då. Det är just så en vill att döden skall vara. Det är inte så att en precis går och längtar efter att dö. Men det är då som ens ungdom och de där toppigt

spretande bröstet vilka gör sitt yttersta för att spränga behånen som påverkade av uppmärksamheten från alla de män i olika åldrar som blivit uppmärksamma på ens person och en märker även de giftiga blickar vilka skjuter ut likt ljungande blixtar från en något mindre fullmatad

konkurrens i form av flickor i alla åldrar som blir bara alltför medveten om sina egna möjliga tillkortakommanden i jämförelse och det slår en på en och samma gång med såväl fullständig insikt och ändå häpnad. Jaså, är det så här

det känns att bli på en och samma gång såväl bländad som av en starkt skinande sol plötsligt, vilken får en att bli både blixtförälskad och samtidigt fullt ut attraherad. Är det så det känns, det hade en ju som ingen aning om.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten